

Fórum

gyógyszerészet 35. 319. 1991.

Gondolatok a gyógyszerellátás privatizációjával kapcsolatban

Szakterületünk privatizációjához néhány tapasztalatra szeretnék rámutatni, melyeket külföldi szakmai körök vezetőitől szereztem, másrészt olyan szempontokra is, amelyek az 1950 előtti, magánkézben működő gyógyszertárak esetében megvoltak és bizonyára ma is megvalósíthatók.

1. Külföldön úgy látják, hogy az átszervezés „fentről lefelé”, ill. az összes szervezetekkel összhangban történjen. A legfontosabb döntő kérdés, hogy a gyógyszerellátásban a gyáripar, a nagykereskedelem és a gyógyszertárak tevékenysége közötti gördülékeny folyamatot biztosítsunk. Nem kevésbé fontos a társadalombiztosítással való összhang. Külföldi tapasztalatok átvétele természetesen célszerű.

2. Tisztázandó a szakmai közvélemény előtt ismertetésre kerüljön, hogy a „személyjog” ma pontosan mit takar. Az 1950 előtt a személyjogú gyógyszertár tulajdonosa kérhette az illetékes minisztertől a jogosítvány átruházását egyéves határidővel a gyógyszerész gyermekeire.

Tudnunk kell, hogy épp a mi hivatásunkban számos gyógyszerész családban a szakmai tapasztalat, a hivatás szeretet öröklődött. Ez nagy előnyt jelentett a szakterület általános fejlődése szempontjából is. 1950 után egy darabig az éppen hátrány volt, mert a gyógyszerészek gyermekeit nem vették fel erre a pályára.

Az átruházás lehetősége azért is követendő lenne, mert az a gyógyszerész a privatizáció során családi vagyont is felvett kölcsönét befekteti, legyen számára biztosíték az a tudat, hogy gyermeke ezt a hivatást folytathatja. Így nem olyan nagy a kockázat, ha pl. váratlanul elhunyna.

3. Szükségszerű, hogy ma is legyen meg a patika bérbeadás lehetősége. Egyrészt a tulajdonos elhalálása esetén az özvegy bérbeadhassa, amíg gyermeke megszerzi a gyógyszerészi oklevelet, de különböző okok (betegség, idős kor, stb.) is arra készíthetik a tulajdonost, hogy egy

darabig ne maga vezesse a gyógyszertárat. Ez a megoldás egyébként a még állami kézben levő gyógyszertárak esetében is alkalmazható lenne.

4. Ismételtten szeretném leszögezni, hogy új jogosítvány kiadása legyen a Népjóléti Miniszter joga. Legyen meg az a fék, mely vonzáskörzetre korlátozza új gyógyszertár létesítését, különben a szakmai színvonal mérhetetlen süllyedéséhez jutunk el. Kisegítő gyógyszertár engedélye a jelen formában csak 5 évre szóljon. Ismerve a jelen helyzetet és véleményeket, nem széleskörű a törekvés ezek továbbfejlesztésére. Továbbá maradjon meg az a rendelkezés, mely szakvizsgálathoz, ill. 5 éves gyakorlathoz köti a magánvételeményeséget.

5. Kapcsolatunk létesült a Közös Piac gyógyszerészeti köreivel. Az ő irányelveik között rögzítették, hogy a gyógyszerész csak biztos megélhetés esetén képes hivatását a köz javára is jól ellátni. Ezért a gyógyszerellátásban a hasznulkozás emelésére kell törekedni. Egyben rögzítendő, hogy az adózás és a helyiségek bérei – közszolgáltatású egészségügyi szerv esetében – méltányosak legyenek.

6. Még számos részletkérdést kell menet közben rendezni. Így a szerény körülmények között induló magángyógyszerészek továbbképzését, számukra rendszeres szakirodalom biztosítását, stb.

Tisztában vagyok azzal, hogy a múlt viszonyai nem mind ültethetők át a mai körülmények közé. De egy egészséges, etikus, kollegiális szellem kialakítása, a gyógyszerellátás egészségügyi jellegének megtartása és mindenekelőtt a beteg érdekeinek szem előtt tartása végett a korábbi és mai tapasztalatokat koordinálni kell. Az átszervezés felelősségteljes munkája ezt megkívánja.

Dr. Nikolics Károly
az MGYT elnöke

Érkezett: 1991. május 22.

Gyógyszerészek, magánpatikák figyelem!

Porcelán patika felszerelési eszközök, állványtégelyek, mozsarak megrendelhetők a készítőnél!

Rusznák Gergely, 1112 Budapest, Cseresznye u. 49-51. Telefon: 166-3907